

цитѣ, които въ нѣкои села съвсѣмъ рано напуштали училището принудени отъ родителите си и тѣй съвсѣмъ оставатъ безъ испитъ, а мнозина отъ тѣхъ повтарятъ сѫщото отдѣление, като не могатъ да дадатъ добъръ вторий испитъ, а второ, за да Ви прѣдупредятъ какво направление да имате относително сегашния Ви инспекторъ, като Ви съобщатъ, че спорѣдъ новия законъ за окрѣжните училищни Инспектори, потвърденъ и съ указъ Княжеский (Вижте „Дѣржавенъ вѣстникъ“, брой 12-й отъ 7-и Февруарий, 1885 г.), никой отъ дѣйствующите днешни инспектори до назначението на нови, не могатъ да бѫдатъ избрани кандидати за Инспектори въ сѫщия окрѣгъ, гдѣто инспекторствува, но въ други окрѣзи, слѣдователно азъ, като ще служи, до казаното врѣме, като Дѣржавенъ чиновникъ, не можа да бѫдѣ избранъ въ Разградския окрѣгъ, а отъ Васъ, ако и да желае нѣкой да бѫдѣ пакъ, да не си прави трудъ, да съобщава своето желание, защото азъ прѣмѣстямъ жилището си въ Варна, грѣто съмъ живѣлъ и като чиновникъ и като учителъ, а сега ще си живѣя частно, колкото години ми подарихъ за напрѣдъ Всевишний!

Любими мои събратия и сестри! Като ще се раздѣлья подиръ нѣколко врѣме отъ Васъ, не можа да скрия скрѣбъта си, която чувствувамъ отъ това отстранение и отъ това мило поприще, въ което намирахъ душевната храна, като мисляхъ, че и азъ въ старатъ си години все принасямъ що годе полза на отечеството си, но това отстранение спорѣдъ закона трѣбва да стане и Вий помислѣте минутно, че ме е прибрали Господъ при себѣ си и тогава нито окрѣга щѣше да остане безъ Инспекторъ, нито Вий, и колко и да желаехъ за мене, щѣше да настане врѣме и да ме забравите, но азъ, господа учители и учителки, ще Ви утѣши съ друго, което ще Ви накара да забравите минжлото. Новия законъ подобрява и гужда въ по-добъръ редъ положението, и на Инспекторите и на